

ស័ង្វ

ស័ង្វ ជាប្រភេទខ្យងសមុទ្រម្យ៉ាង មានសណ្ឋាននិងរូបរាងល្អស្រស់ណាស់ ដែលគេយកមកច្នៃជាគ្រឿងលម្អសម្រាប់ដាក់តាំងនៅតាមគេហដ្ឋានឬការិយាល័យនានា។ គេក៏យកខ្យងស័ង្វទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់ដាក់វត្ថុផ្សេងៗ ដូចជាដាក់ទឹក និងធ្វើទៅជាឧបករណ៍តន្ត្រីហៅថា «ខ្យងស័ង្វ» ឬ «ស័ង្វ» ដោយកាត់តូចចោលបន្តិចឱ្យមានរន្ធជាបំពង់សម្រាប់ផ្សំ។

ខ្យងស័ង្វ ឬស័ង្វ ជាឧបករណ៍តន្ត្រីមួយប្រភេទដែលមានអាយុកាលចាស់។ សៀវភៅ «តន្ត្រីខ្មែរ» *Musique Khmère* បានកំណត់ឬសគល់និងប្រភពរបស់ឧបករណ៍ស័ង្វទៅវប្បធម៌តន្ត្រីមនខ្មែរ។^១ ឧបករណ៍តន្ត្រីស័ង្វ មានសូរ «ទូត» តែមួយប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះមិនអាចបញ្ចេញជាបទភ្លេងអ្វីមួយបានឡើយ។ យ៉ាងណាមិញ ស័ង្វ មានសូរធ្ងន់និងជ្រៅជាសណ្ឋានទឹករលកដោយការប្រើបបួរមាត់និងដង្ហើមរបស់អ្នកផ្សំ។

គេឃើញមាន ខ្យងស័ង្វ ឬ ស័ង្វ នៅក្នុងតំបន់ជាច្រើនលើពិភពលោក។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា គេហៅខ្យងស័ង្វឬស័ង្វនេះថា «sankhu» ដែលគេប្រើប្រាស់នៅក្នុងពិធីសាសនានៅតាមវត្តអារាមដែលគេតែងតែឮសូរសំឡេង ដូចជាការហែក្បួនឬនៅក្នុងនិងក្រៅព្រះវិហារនៅមុខព្រះបដិមាសក្ការៈហ៊ុនឌូ។^២

គេយកខ្យងស័ង្វដែលមានសណ្ឋាននិងរូបរាងប្លែកគ្នាជាច្រើនប្រភេទ និងទំហំតូចធំទៅច្នៃ។ ខ្យងខ្លះ គេយកទៅធ្លាក់ជារូបផ្សេងៗ ទៅជាវត្ថុសិល្បៈនិងវត្ថុសក្ការៈសម្រាប់តាំងនិងថ្វាយបូជានៅក្នុងពិធីសាសនា ដូចដែលយើងឃើញមាននៅប្រទេសឥណ្ឌា ជាដើម។

នៅកម្ពុជា គេប្រើស័ង្វពិសេសតែនៅក្នុងព្រះរាជពិធីផ្សេងៗក្នុងនិងក្រៅព្រះបរមរាជវាំង។ បារត្មដែលជាព្រាហ្មណ៍បុរាណិក (អ្នកថែរក្សាព្រះខ័ន្ធរាជនិងទេវរូប ព្រមទាំងព្រះរាជពិធីក្នុងព្រះបរមរាជវាំង) ប្រើឧបករណ៍តន្ត្រីខ្មែរបុរាណមួយនេះ ដើម្បីនឹងជួសទឹកនៅក្នុងព្រះរាជពិធី ឬផ្គុំផ្តល់ជាសូរ «ទូត ទូត» ជាសញ្ញា និងដើម្បីថ្វាយព្រះពរជ័យ ដងនិងស្រោចទឹកមន្តសក្តិសិទ្ធដ័យមង្គល ថ្វាយទឹកភ្លៀសស័ង្វនិងថ្វាយស្លឹកព្រះញៅ ថ្វាយដល់ព្រះមហាក្សត្រ ជាពិសេសព្រះរាជពិធីសិរីមង្គល ចម្រើនព្រះជន្ម និងព្រះរាជាកិសេក។

^១ 1969: 5

^២ Vaidyanathan 1994: 167, 172

អត្ថបទ៖ ស័ង្វ

នៅក្រៅព្រះបរមរាជវាំង យើងក៏ឃើញមានបារកូដ្តូស័ង្វនៅក្នុងព្រះរាជពិធីប្រគំព្រះនង្គ័ល និងព្រះរាជពិធីបួងសួងសុំព្រះអគ្គីដើម្បីថ្វាយព្រះភ្លើង។^៧

^៧ Smithies 1986: 72

អត្ថបទដោយ៖ បណ្ឌិត សំ សំអាង

អត្ថបទ៖ ស័ង្ក

ឯកសារពិគ្រោះ

កែវ ណារ៉ុ. (២០១១).

តន្ត្រីនៅប្រទេសខ្មែរ. ភ្នំពេញ: គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយនគរវត្ត។

Musique Khmère.

(1969). Phnom Penh: Imprimerie Sangkum Réastr Niyum.

Sam, Sam-Ang.

(2002). *Musical Instruments of Cambodia*. Osaka, Japan: National Museum of Ethnology.

Smithies, Michael.

(1986). *Old Bangkok*. Singapore: Oxford University Press.

Vaidyanathan, Lalitha.

(1994). "The Musical Instruments of India," *Evolving Traditions*, ed. Joseph Peters. Singapore: The National Arts Council, 161-172.

